

แผนยุทธศาสตร์การจัดสรรเงินกองทุน สำหรับโครงการประเภทที่ 2

กองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการ
โทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะ

ประจำปี 2558

ส่วนที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมา.....	1
วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนการจัดสรรเงินกองทุน สำหรับโครงการประเภทที่ 2.....	2
ส่วนที่ 2 สถานภาพและแนวโน้ม	3
ภาพรวมทิศทางในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม.....	3
ภาพรวมทิศทางของกิจการกระจายเสียง	3
ภาพรวมทิศทางของกิจการโทรทัศน์.....	6
ภาพรวมทิศทางของกิจการโทรคมนาคม	9
ส่วนที่ 3 การจัดสรรเงินกองทุน ประจำปี 2558.....	13
ภาพรวมและทิศทางการจัดสรรเงินกองทุน ประจำปี 2558.....	13
กรอบวงเงินการจัดสรรเงินกองทุน ประจำปี 2558.....	13
ยุทธศาสตร์การจัดสรรเงินจากกองทุน ประจำปี 2558	14
1. วัตถุประสงค์ มาตรา 52 (1).....	14
2. วัตถุประสงค์ มาตรา 52 (2).....	15
3. วัตถุประสงค์ มาตรา 52 (3).....	17
4. วัตถุประสงค์ มาตรา 52 (4).....	18
ส่วนที่ 4 รายละเอียดโครงการและงบประมาณ	20
กลุ่มโครงการตามวัตถุประสงค์ มาตรา 52 (1).....	20
กลุ่มโครงการตามวัตถุประสงค์ มาตรา 52 (2).....	20
กลุ่มโครงการตามวัตถุประสงค์ มาตรา 52 (3).....	21
กลุ่มโครงการตามวัตถุประสงค์ มาตรา 52 (4).....	22
ส่วนที่ 5 การติดตามและประเมินผล	23
ส่วนที่ 6 ภาคผนวก.....	24

ส่วนที่ 1 บทนำ

ความเป็นมา

สำนักงานกองทุนวิจัยและพัฒนา หน่วยงานภายใต้ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.) โดยมีคณะกรรมการบริหารกองทุนวิจัยและพัฒนา กิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะ(คณะกรรมการบริหารกองทุน) ทำหน้าที่การบริหารกองทุนและจัดสรรเงิน เพื่อการสนับสนุนให้ประชาชนได้รับบริการ ด้านกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม การพัฒนาทรัพยากรสื่อสารการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งความรู้เท่าทันสื่อ เทคโนโลยีการใช้คลื่นความถี่ เทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส ตลอดจนอุตสาหกรรมโทรคมนาคมและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง พัฒนาบุคลากรด้านกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม และเทคโนโลยีสารสนเทศ สนับสนุนองค์กรซึ่งทำหน้าที่มาตรฐานทางจริยธรรมของการประกอบอาชีพ หรือวิชาชีพตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ การคุ้มครองผู้บริโภค ด้านกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม รวมถึงสนับสนุนการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสื่อสร้างสรรค์ และส่งเสริมและสนับสนุนด้านงบประมาณให้กระทรวงการคลังสามารถยืมเงินกองทุน เพื่อนำไปใช้ในกิจการของรัฐอันเป็นประโยชน์สาธารณะ

ที่ผ่านมา คณะกรรมการบริหารกองทุน จัดทำนโยบายและแผนยุทธศาสตร์กองทุนวิจัยและพัฒนาฯ ประจำปี พ.ศ. 2555 - 2559 เพื่อใช้เป็นกรอบการบริหารกองทุนให้มีความมั่นคง สามารถตอบสนองความต้องการของภาคประชาชนและผู้ประกอบการทั้ง 3 กิจการ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะอย่างทั่วถึง รวมทั้งเพื่อให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เศรษฐกิจและสังคมได้อย่างครบถ้วน และเป็นกรอบทิศทางแผนการดำเนินงานของกองทุน โดยยึดหลักการตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 และได้คำนึงถึงผลกระทบจากการพัฒนาในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมที่ผ่านมา ทั้งนี้เพื่อแก้ไขปัญหาและข้อจำกัดที่เกิดขึ้น มิให้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาในระยะยาวต่อไป

ในการนี้ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อม และรองรับผลกระทบทางลบและการหิยฉวยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่จะเกิดขึ้นในอนาคต คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) และคณะกรรมการบริหารกองทุน ได้มีการประชุมหารือร่วมกันเพื่อกำหนดแนวทางการจัดสรรเงินกองทุน ซึ่งผลจากการประชุมร่วมดังกล่าว ได้กำหนดให้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การจัดสรรเงินกองทุน ในแต่ละปี โดยให้คำนึงถึงความสอดคล้องและแผนแม่บทด้านต่างๆ ตลอดจน สถานการณ์ สภาพข้อเท็จจริง และปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนการจัดสรรเงินกองทุน สำหรับโครงการประเภทที่ 2

- (1) เพื่อบริหารจัดการเงินกองทุนให้มีความมั่นคง สามารถสนับสนุนการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของกองทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดผลประโยชน์สูงสุดต่อสาธารณะ
- (2) เพื่อให้การจัดสรรเงินกองทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถตอบสนองนโยบายของ กสทช. นโยบายคณะกรรมการบริหารกองทุน รวมถึงสอดคล้องกับนโยบายของภาครัฐได้
- (3) เพื่อให้การดำเนินงานของกองทุนมีแนวนโยบายที่ชัดเจนสำหรับการใช้เงินในการปฏิบัติหน้าที่ตามพันธกิจ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
- (4) เพื่อติดตามความก้าวหน้าการดำเนินโครงการที่ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมเงินจากกองทุน และ ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นเพื่อหาแนวทางแก้ไขให้สามารถดำเนินงานได้ตามแผนที่กำหนดไว้ รวมทั้ง ประเมินผลความสำเร็จของโครงการว่าสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายเพียงใด

ส่วนที่ 2 สถานภาพและแนวโน้ม

ภาพรวมทิศทางในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

ภาพรวมทิศทางของกิจการกระจายเสียง

(1) สถานการณ์ปัจจุบัน

ภายหลังจากที่มีการจัดตั้งองค์กรกำกับดูแลกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ มีการประกาศใช้แผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ฉบับแรกของประเทศไทย เมื่อเดือนเมษายน พ.ศ. 2555 นับถึงปัจจุบันเป็นระยะเวลาสามปีเศษ ตลอดระยะเวลาของการดำเนินงานตามแผนแม่บทกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ ที่ผ่านมามีความพยายามในการจัดระเบียบกิจการกระจายเสียง โดยเฉพาะกลุ่มที่เรียกขานตัวเองว่าวิทยุชุมชนที่เกิดขึ้นเป็นจำนวนกว่า 7,000 สถานี ซึ่งมีที่มาจากหลายสาเหตุทั้งกลุ่มการเมืองในระดับชาติและในระดับท้องถิ่น รวมถึงกลุ่มธุรกิจได้เข้ามาจัดตั้งสถานีวิทยุชุมชนด้วย ในขณะที่โดยพื้นฐานเชิงเทคนิคภายใต้ระบบที่เป็นอยู่ปัจจุบันตัวเลขของสถานีวิทยุชุมชนที่เหมาะสมของประเทศไทยอยู่ที่ประมาณ 1,500 สถานีเท่านั้น การที่มีวิทยุชุมชนจำนวนมากเกิดขึ้นนี้เอง จึงนำไปสู่ปัญหาตามมา ได้แก่ ปัญหาคลื่นวิทยุทับซ้อนรบกวนซึ่งกันและกัน โดยปัญหาการรบกวนนี้ส่งผลกระทบต่อตั้งแต่ระดับการสร้างคุณภาพการรับฟังของประชาชนทั่วไป ตลอดจนปัญหาคลื่นรบกวนที่กระทบต่อความปลอดภัยเกี่ยวกับการบินตามข้อมูลการลงทะเบียนกับทางสำนักงาน กสทช. เพื่อนำเข้าสู่ระบบ หากมีฉะนั้นก็จะไม่สามารถจัดระเบียบการออกอากาศของวิทยุกลุ่มนี้ได้

ต่อมา เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2557 คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ได้มีประกาศฉบับที่ 15/2557 เรื่อง ขอให้ระงับการออกอากาศของสถานีโทรทัศน์ดาวเทียม เคเบิล โทรทัศน์ระบบดิจิตอล และสถานีวิทยุชุมชน เป็นผลให้การส่งกระจายภาพและเสียงทุกประเภทต้องถูกระงับไปก่อน และเมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2557 ได้มีประกาศฉบับที่ 32/2557 เรื่อง ระงับการออกอากาศของสถานีวิทยุชุมชนที่ไม่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายและสถานีวิทยุกระจายเสียงที่ได้รับอนุญาตทดลองประกอบกิจการ ซึ่งมีข้อกำหนดให้ทุกสถานีก่อนที่จะส่งกระจายเสียงจะต้องผ่านการตรวจสอบว่าได้ปฏิบัติตามกระบวนการที่กฎหมายกำหนดอย่างถูกต้องครบถ้วน ตั้งแต่ต้องได้รับการอนุญาตประกอบกิจการ ต้องผ่านการตรวจสอบเครื่องส่งวิทยุคมนาคมอย่างถูกต้องว่าเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดเพื่อควบคุมการรบกวนของการใช้คลื่นความถี่ รวมถึงมีการลงนามข้อตกลงร่วมกันกับหน่วยงานภาครัฐว่าจะไม่ส่งกระจายเสียงเกินกว่ากำลังวัตต์ที่กฎหมายกำหนด ซึ่งถือเป็นการจัดระเบียบวิทยุชุมชนที่ครั้งใหญ่เพื่อให้กลับมาออกอากาศได้อีกครั้งและมีผลให้จำนวนวิทยุชุมชนลดลงเป็นจำนวนมาก

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าเครื่องส่งวิทยุคมนาคมจะผ่านการตรวจว่าเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดแล้ว แต่อุปกรณ์ประกอบอื่นๆ อาทิ สายนำสัญญาณ สายดิน และสายอากาศอาจก่อให้เกิดสัญญาณรบกวนได้เช่นกัน ประกอบกับสถานีวิทยุกระจายเสียงที่มีอยู่เป็นจำนวนมากและตั้งอยู่ใกล้กันนั้นสามารถก่อให้เกิดสัญญาณรบกวนขึ้นได้อีก ทั้งการรบกวนสถานีวิทยุกระจายเสียงด้วยตัวเอง และการรบกวนกิจการทางการบินอันอาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยทางการบินในระดับชาติได้ การป้องกันปัญหาดังกล่าวจำเป็นต้องมีการเฝ้าระวังและตรวจติดตามการออกอากาศของสถานีวิทยุกระจายเสียงเพื่อไม่ให้สร้างสัญญาณรบกวนขึ้น พร้อมไปกับการปรับปรุงระบบการส่งสัญญาณออกอากาศของสถานีวิทยุกระจายเสียงให้มีคุณภาพและเป็นไปตามมาตรฐานการส่งสัญญาณที่กำหนด

ทั้งนี้ ข้อมูล ณ ปัจจุบัน (กรกฎาคม 2558) มีจำนวนผู้ได้รับใบอนุญาตให้ทดลองประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงทั้งหมด จำนวน 5,682 ราย โดยในจำนวนนี้เป็นผู้ได้รับอนุญาตทดลองประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงประเภทกิจการชุมชนเพียง 547 ราย ที่เหลือจำนวน 1,092 ราย เป็นประเภทสาธารณะ และ

กลุ่มใหญ่สุดจำนวน 4,043 ราย เป็นประเภทธุรกิจ และมีข้อสังเกตที่เกี่ยวข้องอย่างหนึ่งว่า มีผู้รับใบอนุญาตทดลองประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงประเภทกิจการชุมชนจำนวนหนึ่งที่ขอเปลี่ยนแปลงและได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงประเภทกิจการไปเป็นประเภทธุรกิจ นอกจากนี้ มีใบอนุญาตที่สิ้นสิทธิการประกอบกิจการ จำนวน 199 ราย ซึ่งมีที่มาจากหลายสาเหตุ เช่น การไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขการอนุญาตได้ การไม่มีเงินทุนหมุนเวียนเพียงพอสำหรับการประกอบกิจการ เป็นต้น

(2) สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

จากข้อเท็จจริงของจำนวนผู้รับใบอนุญาตทดลองประกอบกิจการกระจายเสียงทุกประเภทที่มีเกือบ 6,000 ใบอนุญาต ซึ่งเป็นจำนวนที่สูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับขนาดพื้นที่ของประเทศและเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ และผู้รับใบอนุญาตเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการรายเล็ก (SME) ที่กระจายอยู่ทั่วทุกพื้นที่ของประเทศ ปัจจัยเหล่านี้เป็นความท้าทายในเชิงการกำกับดูแลและส่งเสริมสนับสนุน จึงยังคงมีสภาพปัญหาหลัก ๆ ที่เป็นอยู่ดังต่อไปนี้

1) ปัญหาการรบกวนของการใช้คลื่นความถี่

ปัญหานี้ยังคงเป็นความท้าทายที่สูงยิ่งขององค์กรกำกับดูแลอย่างสำนักงาน กสทช. ซึ่งสามารถสร้างผลกระทบในหลายลักษณะตั้งแต่ผลกระทบต่อคุณภาพของเสียงและสามารถสร้างความรำคาญให้แก่ผู้ฟัง กระทั่งผลกระทบที่ร้ายแรงในกรณีที่มีการรบกวนของคลื่นความถี่ส่งผลกระทบต่อกิจการการบินอันอาจนำไปสู่อุบัติเหตุในการขึ้นลงของเครื่องบินได้ ซึ่งหากมีอุบัติเหตุที่ใหญ่ก็สามารถส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงของประเทศและความเชื่อมั่นในการเดินทางทางอากาศของประเทศไทย ท้ายที่สุดก็อาจกระทบต่อปริมาณธุรกรรมทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้อง อนึ่ง แม้ว่า คสช. ได้เข้ามาจัดระเบียบการส่งกระจายเสียงของทุกสถานีให้ต้องผ่านการดำเนินการให้ครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนดตั้งที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น แต่นั่นเป็นเพียงการตรวจสอบ ณ จุดเริ่มต้นก่อนการกลับมาส่งกระจายเสียงใหม่อีกครั้งหนึ่ง หากแต่ปัญหาการรบกวนในการใช้คลื่นความถี่จำเป็นที่จะต้องมีการติดตามตรวจสอบ (Monitoring system) มีอุปกรณ์ตรวจจับสัญญาณเครื่องมือในการทำงานที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงความพร้อมในเรื่องของบุคลากรที่มีทักษะความรู้ความสามารถในเรื่องที่เกี่ยวข้องเพียงพอกับในขอบเขตการทำงานในพื้นที่ส่วนกลางและทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ ซึ่งในทางปฏิบัติสำนักงานยังอยู่ในช่วงที่จะต้องพัฒนาความพร้อมในด้านต่างๆ ที่กล่าวมา

2) ปัญหาการขาดแคลนเงินทุนสนับสนุนสำหรับผู้ประกอบการประเภทชุมชน

การที่ผู้ประกอบการประเภทชุมชนเป็นผู้ประกอบการรายย่อยที่ตั้งขึ้นเพื่อเป็นช่องทางสื่อสารข่าวสารสาระที่เน้นเพื่อเป้าหมายของชุมชน และเพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์การจัดตั้งกฎหมายจึงไม่อนุญาตให้มีการหารายได้โดยการโฆษณา จึงเป็นข้อจำกัดของผู้ประกอบการกลุ่มนี้ ที่ผ่านมามีผู้รับใบอนุญาตทดลองประกอบกิจการกระจายเสียงจำนวนหนึ่งที่สิ้นสิทธิการประกอบกิจการ ส่วนหนึ่งเริ่มจากปัญหาการขาดแคลนเงินทุนทำให้การแก้ปัญหาในส่วนอื่นที่เกี่ยวข้องก็ติดขัดไปด้วย ขณะเดียวกันกฎหมายมีเจตนาให้ภาคประชาชนมีโอกาสเข้าถึงและใช้ประโยชน์ในคลื่นความถี่ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของคลื่นความถี่ที่มีการจัดสรรไว้ในแต่ละพื้นที่ของกิจการ จึงจำเป็นที่ภาครัฐหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องควรมีมาตรการหรือช่องทางส่งเสริมผู้ประกอบการชุมชนให้สามารถมีเงินทุนหมุนเวียนเพื่อการประกอบกิจการได้ ไม่เช่นนั้นก็มีโอกาสน้อยมากที่จะมีผู้ประกอบการกลุ่มนี้เกิดขึ้นและดำเนินกิจการต่อเนื่องได้ตามสัดส่วนที่ระบุตามเจตนาของกฎหมายซึ่งจะทำให้รูปธรรมของการปฏิรูปสื่อให้ภาคประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จริง

3) ปัญหาคุณภาพของเนื้อหาการรายการ

การที่ผู้ประกอบการวิทยุกระจายเสียงส่วนใหญ่เป็นรายเล็ก มีข้อจำกัดทางด้านเงินทุน ความรู้ความสามารถในการจัดการ การพัฒนาคุณภาพรายการ ผู้จัดรายการจำนวนมากก็อาจไม่ใช่ผู้ที่มี

ประสบการณ์ในการเป็นนักจัดรายการ ขาดความรู้ความเข้าใจที่เพียงพอในการทำหน้าที่เป็นสื่อมวลชน หรือ อาจเพราะมีแรงจูงใจในเชิงธุรกิจเป็นหลัก เนื้อหารายการจำนวนมากจึงเกี่ยวข้องกับการโฆษณาขายสินค้าต่างๆ รวมถึงสินค้าเชิงสุขภาพที่โฆษณาเกินจริง ซึ่งสามารถมีอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนผู้รับฟังรายการ มีข้อร้องเรียนในลักษณะนี้เข้ามายังสำนักงาน กสทช. จำนวนไม่น้อย

4) การเปลี่ยนผ่านไปสู่การรับส่งสัญญาณวิทยุกระจายเสียงระบบดิจิทัล

การเตรียมการเปลี่ยนผ่านจากการรับส่งสัญญาณวิทยุกระจายเสียงระบบแอนะล็อกไปสู่วิทยุกระจายเสียงระบบดิจิทัลจะทำให้เกิดผลกระทบกับผู้ประกอบการทั้ง สถานีวิทยุ ธุรกิจโฆษณา ผู้ผลิตอุปกรณ์รับสัญญาณ ผู้ผลิตยานยนต์ และประชาชนทั่วไป อย่างกว้างขวาง แต่ในปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินการจัดทำแนวทางที่ชัดเจนในการประชาสัมพันธ์ให้ภาคอุตสาหกรรมในประเทศได้เตรียมพร้อมด้านเทคโนโลยีกระจายเสียงระบบดิจิทัล ตลอดจนการให้ความรู้แก่ประชาชนอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการร่วมกำหนดแนวทางการดำเนินงานที่เป็นมาตรฐาน เพื่อให้เกิดการยอมรับจากทุกฝ่าย

(3) ทิศทางและแนวโน้มในการกำกับดูแลและพัฒนา

ทิศทางและแนวโน้มในการกำกับดูแลกิจการกระจายเสียง เน้นอนว่าคงต้องไปในทิศทางที่ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการความท้าทายหลัก ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น ในลักษณะต่อไปนี้

1) การแก้ไขปัญหาการรบกวนของการใช้คลื่นความถี่

ปัญหาการรบกวนของการใช้คลื่นความถี่เป็นปัญหาพื้นฐานที่สำคัญ ซึ่งสาเหตุหลักเกิดจากความไม่สมดุลระหว่างอุปสงค์ (Demand) กับอุปทาน (Supply) ในคลื่นความถี่ภายใต้เทคโนโลยีการส่งกระจายเสียงระบบแอนะล็อกในปัจจุบัน ทิศทางในการจัดการกับความท้าทายนี้จึงสามารถดำเนินการทำได้ 2 แนวทาง นั่นคือ

1.1) การจัดการกับจำนวนอุปสงค์ (Demand) ให้เหมาะสม ซึ่งสามารถดำเนินการผ่านหลายมาตรการควบคู่กันไป เช่น มาตรการที่ทำให้ผู้ประกอบการวิทยุกระจายเสียงมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในการใช้เครื่องมืออุปกรณ์เพื่อการส่งกระจายเสียงควบคู่ไปกับมาตรการคัดกรองผู้ประกอบการกระจายเสียงที่ไม่มีคุณภาพ ไม่ตั้งใจที่จะปฏิบัติให้ถูกต้องตามมาตรฐานการส่งกระจายเสียงออกจากระบบ (ถ้าจำเป็น) และ/หรือ

1.2) การเพิ่มจำนวนอุปทาน (Supply) ซึ่งต้องมีคลื่นความถี่ที่รับคืนจากผู้ครอบครองเดิมมาจัดสรรใหม่แต่ในทางปฏิบัติก็อาจเพิ่มอุปทานได้อย่างจำกัด อีกทางหนึ่งคือต้องอาศัยเทคโนโลยีการส่งกระจายเสียงในระบบดิจิทัลที่จะมีผลเสมือนการเพิ่มอุปทานเพราะการใช้ทรัพยากรคลื่นความถี่ในการส่งกระจายเสียงระบบดิจิทัลจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2) การแก้ไขปัญหาการขาดแคลนเงินทุนสนับสนุนสำหรับผู้ประกอบกิจการประเภทชุมชน

ปัจจุบันมีจำนวนผู้รับอนุญาตทดลองประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงประเภทกิจการชุมชนจำนวน 547 ราย ซึ่ง กสทช. มีเจตนาที่จะส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้รับอนุญาตกลุ่มนี้ได้รับการพัฒนาระดับสู่การเป็นผู้ประกอบกิจการบริการชุมชนที่มีคุณภาพตามเจตนารมณ์ของบทบัญญัติมาตรา 51 แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 เพื่อให้ผู้ประกอบการชุมชนที่มีคุณภาพ สามารถเป็นสื่อกลางในการสร้างการมีส่วนร่วมและทำให้เกิดความเข้มแข็งขึ้นในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการพัฒนากิจการกระจายเสียงประเภทกิจการบริการชุมชนและบุคคลากรในกิจการกระจายเสียงประเภทกิจการบริการชุมชนอย่างยั่งยืน โดยผ่านการสนับสนุนงบประมาณเพื่อบริหารจัดการสถานีตามประกาศคณะกรรมการบริหารกองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะ ซึ่งเปิดให้ขอรับการสนับสนุนได้ปีละหนึ่งครั้ง ตลอดช่วงระยะเวลาที่ได้รับอนุญาต

3) การแก้ไขปัญหาคุณภาพของเนื้อหารายการ

เนื้อหารายการของวิทยุกระจายเสียงสามารถพิจารณาได้ 2 ส่วน คือ ส่วนของกิจการประเภทบริการชุมชนหรือสาธารณะซึ่งแนวทางการแก้ไขปัญหาจะเกี่ยวข้องกับการให้การสนับสนุนเงินทุนหมุนเวียนเพื่อการบริหารจัดการสถานี และส่วนของกิจการประเภทธุรกิจซึ่งอาศัยแหล่งรายได้จากการโฆษณาโดยที่อัตราค่าโฆษณาที่จะได้รับขึ้นอยู่กับระดับความนิยม (หรือ rating) ของผู้ฟังที่มีต่อรายการ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือการปล่อยให้เป็นที่ของกลไกตลาด ซึ่งข้อเท็จจริงที่ผ่านมาสะท้อนว่าการปล่อยให้เป็นที่ของกลไกตลาดอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ จึงควรมีมาตรการส่งเสริมคุณภาพเนื้อหารายการ อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การส่งเสริมเป็นไปในแนวทางที่ชัดเจน แก้ไขปัญหาได้ตรงจุด มีการใช้เงินทุนอย่างคุ้มค่า จึงควรมีการคัดกรองหรือประเมินคุณภาพรายการประสิทธิผลการประกอบกิจการของผู้รับใบอนุญาตให้ชัดเจนก่อนที่จะดำเนินการส่งเสริม ให้ความสำคัญกับแผนงานส่งเสริมการดำเนินงานขององค์กรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่จัดทำมาตรฐานทางจริยธรรมของการประกอบวิชาชีพเพื่อให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและกำกับดูแลคุณภาพของเนื้อหารายการ

4) การแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนผ่านไปสู่การรับส่งสัญญาณวิทยุกระจายเสียงระบบดิจิทัล

สร้างการมีส่วนร่วมระหว่าง สำนักงาน กสทช. กับกลุ่มผู้ประกอบการ กลุ่มอุตสาหกรรม กลุ่มประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อร่วมดำเนินการจัดทำแนวทางการเตรียมการรองรับการเปลี่ยนผ่านจากการรับส่งสัญญาณวิทยุกระจายเสียงระบบแอนะล็อกไปสู่ระบบดิจิทัลอย่างเป็นรูปธรรม การส่งเสริม สนับสนุน กระตุ้นและสร้างแรงจูงใจให้เกิดการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีในกิจการกระจายเสียงและที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมในประเทศ รวมถึงการศึกษาวินิจฉัยเชิงนโยบายเพื่อให้ได้กรอบมาตรฐานและแนวปฏิบัติที่ดีในการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงระบบดิจิทัล ตลอดจนการพัฒนาบุคลากรในกิจการกระจายเสียงให้มีคุณภาพและการคุ้มครองผู้บริโภค โดยออกมาตรการในการดำเนินการให้ประชาชนทั่วไปได้เข้าถึงนโยบายการเปลี่ยนผ่านเพื่อเกิดการเรียนรู้และปรับตัวรับกับการเปลี่ยนผ่านนี้

ภาพรวมทิศทางของกิจการโทรทัศน์

(1) สถานการณ์ปัจจุบัน

กิจการโทรทัศน์ในประเทศไทยภายใต้กฎหมายปัจจุบันแบ่งได้เป็น 2 ประเภทหลัก คือ กิจการโทรทัศน์ที่ใช้คลื่นความถี่ เป็นกิจการโทรทัศน์ที่ต้องได้รับการจัดสรรคลื่นความถี่ ประชาชนสามารถรับชมได้เป็นการทั่วไป หรือที่เรียกกันว่า ฟรีทีวี ซึ่งก็คือสถานีโทรทัศน์ 3 5 7 9 11 และ TPBS ที่แพร่ภาพและเสียงในระบบแอนะล็อกเดิม และรวมถึง 24 ช่องใหม่ที่ขณะการประมูลคลื่นความถี่เพื่อให้บริการโทรทัศน์ภาคพื้นดินในระบบดิจิทัลประเภทบริการธุรกิจระดับชาติ และกิจการโทรทัศน์ที่ไม่ใช้คลื่นความถี่ ไม่ต้องขอรับการจัดสรรคลื่นความถี่ เป็นกิจการโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมและโทรทัศน์ภาคพื้นดินผ่านโครงข่ายเคเบิล (เคเบิลทีวี) ซึ่งโดยนิยามกำหนดให้มีการเข้าถึงบริการแบบมีเงื่อนไข (Cable TV, Satellite TV, True Vision) โดยประเทศไทยมีจำนวนครัวเรือนที่เข้าถึงโทรทัศน์ที่ให้บริการเป็นการทั่วไป เมื่อเปรียบเทียบกับโทรทัศน์แบบเข้าถึงบริการแบบมีเงื่อนไข ซึ่งแตกต่างจากในหลายๆ ประเทศ กล่าวคือ มีสัดส่วนการเข้าถึงอยู่ที่ 32 : 68 (ข้อมูลปี พ.ศ. 2556 โดย Media Agency Association of Thailand) ซึ่งเปลี่ยนแปลงจากช่วงก่อนมี กสทช. ที่สัดส่วนดังกล่าวใกล้เคียงกัน ขณะที่ประเทศจำนวนมากมีสัดส่วนการเข้าถึงโทรทัศน์ที่ให้บริการเป็นการทั่วไปที่มีจะสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตาม กระแสหลักของกิจการโทรทัศน์ในประเทศไทยยังคงเป็นเรื่องของการเปลี่ยนผ่านการรับส่งสัญญาณพื้นดินในระบบดิจิทัล จำนวน 24 ช่อง ที่ขณะการประมูลคลื่นความถี่เพื่อให้บริการประเภทธุรกิจระดับชาติ และทิศทางหลักก็คือการผลักดันการเปลี่ยนผ่านให้มีความคืบหน้าตามแผนการเปลี่ยนผ่านเพื่อให้การใช้คลื่นความถี่เป็นไปอย่างมี

ประสิทธิภาพ ประชาชนสามารถรับสัญญาณโทรทัศน์ระบบดิจิตอลได้อย่างทั่วถึง บรรลุตามที่กำหนดไว้ในแผนแม่บท

โดยสถานการณ์ปัจจุบันระบบโทรทัศน์ที่ต้องเข้าถึงแบบมีเงื่อนไขสามารถรองตลาดการรับชมเกินครึ่งหนึ่ง ประกอบกับระบบโทรทัศน์ภาคพื้นดินยังคงมีการรับชมการแพร่ภาพและเสียงผ่านระบบแอนะล็อกควบคู่ไปกับการรับชมโทรทัศน์ภาคพื้นดินระบบดิจิตอล อันเป็นผลมาจากการเปิดประมูลเพื่อให้ใบอนุญาตการใช้คลื่นความถี่ (Spectrum License) เมื่อเดือนธันวาคม 2556 และปัจจุบันได้ดำเนินการออกใบอนุญาตประกอบกิจการ (Business service License) ให้แก่ผู้ขนะการประมูลคลื่นความถี่เพื่อให้บริการโทรทัศน์ในระบบดิจิตอลประเภทบริการทางธุรกิจ จำนวน 24 ใบ รวมถึงมีแนวทางการสนับสนุนประชาชนในการเปลี่ยนผ่านไปสู่การรับชมโทรทัศน์ภาคพื้นดินในระบบดิจิตอลอย่างทั่วถึง ในรูปแบบการแจกคูปองส่วนลดมูลค่า 690 บาท ให้กับประชาชนทุกครัวเรือน โดยสามารถนำคูปองดังกล่าวไปแลกกล่องแปลงสัญญาณ (Set Top Box : STB) เพื่อให้เครื่องรับโทรทัศน์ระบบแอนะล็อกเดิมสามารถรับสัญญาณระบบดิจิตอลได้ หรือนำไปเป็นส่วนลดในการซื้อโทรทัศน์ใหม่ โดยปัจจุบันได้มีการแจกคูปองไปแล้วเป็นจำนวนประมาณ 13.57 ล้านใบ คิดเป็นมูลค่า 9,363.30 ล้านบาท และได้มีการเปิดรับคำขอรับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่เพื่อให้บริการโทรทัศน์ในระบบดิจิตอล บริการสาธารณะประเภทที่สาม ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการกระจายข้อมูลข่าวสารที่ส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างรัฐบาลกับประชาชน และรัฐสภากับประชาชน ซึ่งปัจจุบันอยู่ระหว่างการดำเนินการ

(2) สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

จากข้อเท็จจริงของสภาพการของระบบโทรทัศน์ของประเทศไทยที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนำไปสู่ความท้าทายหลัก ทั้งในเรื่องเชิงกายภาพและเชิงคุณภาพ ดังต่อไปนี้

2.1 ความท้าทายในการผลักดันการเปลี่ยนผ่านการรับส่งสัญญาณภาคพื้นดินในระบบดิจิตอล

การผลักดันการเปลี่ยนผ่านการรับส่งสัญญาณภาคพื้นดินในระบบดิจิตอลเป็นความท้าทายที่จะต้องดำเนินการให้สามารถครอบคลุมพื้นที่เป้าหมายที่เป็นไปตามแผนแม่บทและประชาชนสามารถเข้าถึงการรับชมในระบบดิจิตอลได้อย่างทั่วถึง เพื่อท้ายที่สุดประเทศไทยสามารถเข้าสู่ระบบดิจิตอลโดยสมบูรณ์ และสามารถ Switch off ระบบแอนะล็อกได้ ทั้งนี้ การเปลี่ยนดังกล่าวจะประสบผลสำเร็จได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายปัจจัยทั้งด้านอุปสงค์ (Demand) และอุปทาน (Supply) โดยด้านที่เกี่ยวข้องกับผู้ให้บริการ (ด้านอุปทาน) ก็จะต้องมีความพร้อม มีการติดตั้งโครงข่ายเพื่อสนับสนุนการส่งสัญญาณที่ครอบคลุมทั่วถึง ซึ่งเป็นเรื่องที่ภาคธุรกิจต้องดำเนินการ หากแต่ยังต้องมีเครื่องมืออุปกรณ์ในการติดตามตรวจสอบเชิงเทคนิคเพื่อให้มั่นใจว่าไม่มีพื้นที่ที่สัญญาณไปไม่ถึง ส่วนในด้านผู้ชม (ด้านอุปสงค์) ถือเป็นปัจจัยสำคัญของความสำเร็จของการเปลี่ยนผ่าน ซึ่งอ้างอิงจากประสบการณ์ของหลายประเทศ โดยพบว่าความพร้อมและการเข้าถึง (Accessibility) ของผู้ชมมีผลกระทบโดยตรงต่อการเปลี่ยนผ่านฯ ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องสร้างความเข้าใจและความตระหนักให้แก่ภาคประชาชนในวงกว้างและต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุผล ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ผลจากการแจกคูปองส่วนลดไปนั้น พบว่ามีคูปองที่นำมาใช้แลกจริงเพียง 7.7 ล้านใบ หรือคิดเป็นร้อยละ 56.75 ของคูปองที่แจก ซึ่งทำให้สามารถอนุมานได้ว่าประชาชนส่วนที่เหลือซึ่งได้รับคูปองแต่ไม่นำไปแลกใช้เป็นส่วนลดนั้นอาจจะไม่มีข้อมูลเพียงพอถึงประโยชน์ของคูปอง หรือไม่สนใจที่จะรับชมผ่านระบบดิจิตอล ซึ่งแปลได้ว่าประชาชนไม่เห็นประโยชน์หรือความคุ้มค่าในความพยายามที่จะเข้าถึงช่องทางการรับชมในระบบดิจิตอล

2.2 ด้านการเข้าถึงของกลุ่มเฉพาะ

ปัญหาการเข้าถึงของกลุ่มเฉพาะ เช่น กลุ่มชาติพันธุ์ กลุ่มคนพิการ ผู้สูงอายุ และคนด้อยโอกาส ไม่ใช่ปัญหาเชิงกายภาพหรือเชิงเทคนิค หากแต่เป็นปัญหาในเชิงคุณภาพเป็นหลัก แม้จะไม่ปรากฏสถิติของประเภทรายการโทรทัศน์ที่ชัดเจน แต่สามารถสังเกตได้จากรายการโทรทัศน์ในปัจจุบันเน้นตอบสนองผู้ชมกลุ่มภาค

ประชาชนทั่วไปเป็นหลัก แต่รายการที่ตอบสนองผู้ชมเฉพาะกลุ่มตามข้างต้นมีน้อยมาก เหตุผลข้างต้นนี้อาจพิจารณาได้ว่าด้วยการที่ผู้ประกอบการต้องอาศัยรายได้จากค่าโฆษณาเป็นหลัก และรายการที่ได้รับอัตราค่าโฆษณาสูงเพียงพอก็ต้องเป็นรายการที่ได้รับความนิยมจากผู้ชมจำนวนมากผู้ประกอบการ การที่นำเสนอรายการเฉพาะกลุ่มจึงยากที่จะอยู่ได้หากขาดการสนับสนุนจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง

2.3 ด้านคุณภาพของเนื้อหารายการ

ปัญหาคุณภาพของเนื้อหารายการเกิดขึ้นจำนวนมากในกิจการโทรทัศน์ที่ต้องการการเข้าถึงแบบมีเงื่อนไข (โทรทัศน์ผ่านดาวเทียม และเคเบิลทีวี) ประกอบกับผู้ประกอบการกลุ่มดังกล่าวมีจำนวนมากมายรายกระจายอยู่ทั่วทั้งประเทศในลักษณะที่คล้ายกับผู้ประกอบการวิทยุกระจายเสียง จึงเป็นข้อจำกัดอย่างหนึ่งในการติดตามตรวจสอบเนื้อหารายการกลุ่มนี้ให้ทั่วถึง โดยปัญหาคุณภาพของเนื้อหารายการเกิดขึ้นหลายลักษณะทำนองเดียวกับที่เกิดในกิจการวิทยุกระจายเสียง

(3) ทิศทางและแนวโน้มในการกำกับดูแลและพัฒนา

จากแนวโน้มและผลการศึกษาศาสนาการณและสภาพปัญหาของกิจการที่กล่าวมาข้างต้นทั้งหมด ประกอบกับการดำเนินการตามแนวทางขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ตามแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2555 – 2559) สามารถสรุปทิศทางการกำกับดูแล และส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา กิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ในประเทศไทยได้ ดังนี้

3.1 การสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการเปลี่ยนผ่านไปสู่ระบบดิจิทัล

การสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการเปลี่ยนผ่านระบบโทรทัศน์จากระบบแอนะล็อกไปสู่ระบบโทรทัศน์แบบดิจิทัล เพื่อให้เกิดความตระหนักและพร้อมที่จะใช้สิทธิ์ในการนำคู่มือ ส่วนลดไปแลกซื้ออุปกรณ์ Set top Box เพื่อสนับสนุนการเข้าถึงการรับชมโทรทัศน์ในระบบดิจิทัลของประชาชน เป็นปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญอันหนึ่งในการเปลี่ยนผ่านสู่ระบบดิจิทัลในมุมของการส่งเสริมความพร้อมของภาคผู้รับชมในการเข้าถึงช่องรายการ ด้วยสถิติของผู้ที่ใช้สิทธิ์และคู่มือมีเพียงสัดส่วนร้อยละ 56.75 ของจำนวนคู่มือที่แจกไปทั้งหมด

3.2 การขอความร่วมมือสนับสนุนทางเทคนิคจากหน่วยงานภาครัฐอื่นที่เกี่ยวข้อง

การขอความร่วมมือสนับสนุนทางเทคนิคจากหน่วยงานภาครัฐอื่นที่เกี่ยวข้องเป็นทางเลือกหนึ่งในการสนับสนุนให้ภาคประชาชนเข้าถึงโทรทัศน์ระบบดิจิทัลได้สะดวกมากขึ้น หน่วยงานเหล่านี้ เช่น กรมอาชีวศึกษา มีบุคลากรอยู่ทั่วประเทศซึ่งสามารถออกให้คำแนะนำหรือความช่วยเหลือแก่ภาคประชาชนในการติดตั้งอุปกรณ์ Set top box เนื่องจากประชาชนจำนวนมากเมื่อต้องเกี่ยวข้องกับอุปกรณ์ทางเทคนิคก็จะรู้สึกว่ายุ่งยาก ไม่สามารถติดตั้งเองได้ เลยอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ไม่สนใจที่จะนำคู่มือไปแลกใช้สิทธิ์

3.3 การสนับสนุนการเข้าถึงช่องรายการและรายการที่ตอบสนองต่อใช้ประกลุ่มเฉพาะ

กลุ่มเฉพาะทั้งหลาย เช่น กลุ่มชาติพันธุ์ กลุ่มคนพิการ คนสูงอายุ คนด้อยโอกาส ยังมีช่องว่างในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ในข้อมูลข่าวสารที่สูงกว่าภาคประชาชนทั่วไป จึงต้องให้ความสำคัญ โดยในมุมหนึ่งก็ต้องหาวิธีการที่ทำให้ทราบถึงความต้องการ รูปแบบหรือช่องทางการเข้าถึงของกลุ่มเฉพาะข้างต้นที่สะดวก และอีกมุมหนึ่งก็ต้องส่งเสริมและผลักดันให้เกิดรายการที่มีเนื้อหาสาระ เพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มเฉพาะนี้ และต้องมีแผนการดำเนินการที่ชัดเจนเป็นระยะๆ ไปเพื่อให้เกิดผลเป็นรูปธรรม

3.4 การสนับสนุนภาคประชาชนให้รู้เท่าทันสื่อ

การสนับสนุนภาคประชาชนให้รู้เท่าทันสื่อเป็นภูมิคุ้มกันที่ดีที่สุดที่จะช่วยป้องกันการโฆษณาชวนเชื่อที่มาจากหลากหลายรูปแบบ โดยเฉพาะการโฆษณาชวนเชื่อหรือข่าวสารที่ผ่านโทรทัศน์ดาวเทียม และเคเบิลทีวี ที่มีจำนวนหลายร้อยราย ซึ่งยากที่จะทำการติดตามตรวจสอบได้อย่างทั่วถึง ซึ่งหากภาคประชาชนมี

ความรู้เพียงพอและไม่หลงเชื่อการโฆษณาที่เกินจริงซึ่งอาจเป็นอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพ ผลที่ตามมารายการประเภทนี้ก็ควรที่จะลดลงตามกลไกตลาดปกติ

ภาพรวมทิศทางของกิจการโทรคมนาคม

(1) สถานการณ์ปัจจุบัน

นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 กิจการโทรคมนาคมมีการพัฒนาและขยายตัวมากขึ้น โดยสังเกตได้จากการขยายโครงสร้างโทรคมนาคมพื้นฐาน โครงข่ายโทรคมนาคมไร้สาย เพื่อรองรับการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่บนเทคโนโลยี 3G และ 4G LTE ที่ได้มีการประมูลคลื่นความถี่ 2100 MHz ไป ซึ่งการประมูลดังกล่าวส่งผลต่อตลาดอุปกรณ์และบริการสื่อสาร มีมูลค่าตลาดเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน การเติบโตของตลาดทำให้ผู้ประกอบการขยายโครงข่ายการให้บริการ เป็นผลทางอ้อมให้เกิดการจ้างงานทั้งด้านติดตั้งขยายโครงข่าย และการพัฒนาซอฟต์แวร์คอนเทนต์ แอปพลิเคชันบนโทรศัพท์สมาร์ทโฟน ซึ่งสถานการณ์ปัจจุบันที่เกิดขึ้นจากการที่ภาคอุตสาหกรรมโทรคมนาคมและเทคโนโลยีสารสนเทศขยายตัวสามารถสรุปได้ ดังนี้

จากข้อมูลของสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ พบว่าภาพรวมตลาดสื่อสารโทรคมนาคมปี พ.ศ. 2558 มีมูลค่า 561,418 ล้านบาท ซึ่งเติบโตขึ้นจากปี พ.ศ. 2557 ประมาณร้อยละ 12.3 และโดยมากเป็นตลาดให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ตลาดบริการอินเทอร์เน็ต และตลาดโทรศัพท์มือถือ ซึ่งก็เป็นผลจากการประมูลคลื่นความถี่ 2100 MHz และเป็นจุดเริ่มต้นการพัฒนาอุตสาหกรรมโทรคมนาคมไทยจากระบบสัมปทานไปสู่ระบบการแข่งขันโดยเสรีและเป็นธรรม เห็นได้จากการปรับปรุงและพัฒนาหลักเกณฑ์การออกใบอนุญาต การลดต้นทุนการประกอบกิจการ เช่นนี้ จะทำให้เกิดผู้ประกอบการรายใหม่ขึ้นมาแข่งขันในตลาดโทรคมนาคมได้มากขึ้น และผู้ที่ได้รับประโยชน์ก็คือผู้บริโภค เพราะจะได้อัตราค่าบริการที่ถูกลงและการบริการที่มีคุณภาพมากขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีใหม่

แม้ในปัจจุบัน สัดส่วนของตลาดโทรคมนาคมในส่วนของโทรศัพท์เคลื่อนที่ ยังคงกระจุกตัวอยู่กับผู้ประกอบการรายเดิม แต่สำหรับตลาดบริการอินเทอร์เน็ต มีการเข้ามาแข่งขันมากขึ้นของผู้ประกอบการรายใหม่ แต่ยังไม่ส่งผลใดๆมากต่อผู้ประกอบการรายใหญ่ ในขณะที่ตลาดค้าส่งอินเทอร์เน็ตเกิดเวทีทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ มีระดับการแข่งขันที่ดี

ที่ผ่านมา มีการจัดสรรและบริหารทรัพยากรโทรคมนาคมหลัก 3 ประเภท คือ คลื่นความถี่ ทรัพยากรเลขหมาย และโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคม โดยคลื่นความถี่ในย่านที่สามารถนำมาใช้กับเทคโนโลยีการสื่อสารไร้สายนั้น มีความต้องการจากภาคอุตสาหกรรมโทรคมนาคมเป็นอย่างมาก สำนักงาน กสทช. ได้จัดสรรความถี่ย่าน 2100 MHz โดยการประมูล การที่ผู้ให้บริการที่ได้รับอนุญาตให้ใช้งานย่านความถี่ 2100 MHz นำความถี่ดังกล่าว ไปติดตั้งโครงข่ายโทรคมนาคมเคลื่อนที่ โดยไม่เพียงแต่นำไปใช้กับเทคโนโลยี 3G เท่านั้น แต่ยังสามารถนำไปใช้กับเทคโนโลยี 4G หรือ LTE เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้งานคลื่นความถี่ (Spectrum Efficiency) ให้มีประสิทธิภาพสูงยิ่งขึ้น

การคงสิทธิเลขหมายเป็นอีกเครื่องมือหนึ่งในการช่วยให้เกิดการใช้งานทรัพยากรเลขหมายโทรคมนาคมได้อย่างคุ้มค่า และมีประโยชน์แก่ผู้ใช้บริการ และผู้ให้บริการ โดยเฉพาะในช่วงที่มีการเปลี่ยนผ่านการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่จากเทคโนโลยี 2G ไปสู่ 3G และในช่วงการสิ้นสุดสัญญาสัมปทานการใช้คลื่นความถี่ 1800 MHz ผู้รับสัมปทานเร่งดำเนินการโอนย้ายผู้ใช้บริการ มายังเครือข่ายใหม่ที่อยู่ภายใต้การให้บริการของบริษัทในเครือ เพื่อรักษากลุ่มลูกค้าเดิมไว้ ดังนั้น การย้ายเครือข่ายโดยใช้เลขหมายเดิม หรือการคงสิทธิเลขหมาย จึงเป็นทางออกที่ดีสำหรับการกำกับดูแลการจัดสรรทรัพยากรเลขหมาย

การขยายโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมมีความสำคัญมาก เนื่องจากเป็นพื้นฐานให้กับบริการอื่นๆ มีอิทธิพลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมโทรคมนาคมและเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งสำนักงาน กสทช. ได้

สนับสนุนให้มีการใช้โครงสร้างพื้นฐานร่วมกัน ตามประกาศ กสทช. เรื่องการใช้โครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมร่วมกันสำหรับโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ พ.ศ.2556 รวมทั้งมีการกำกับดูแลและพัฒนาการอนุญาตในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิทธิแห่งทาง ทำให้ผู้ประกอบการกิจการโทรคมนาคมสามารถลดต้นทุนที่ซ้ำซ้อน ลดอุปสรรคในการเข้าสู่ตลาดของผู้ประกอบการโทรคมนาคมรายใหม่ อีกทั้งยังช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์อีกด้วย

และการเพิ่มขึ้นของการใช้งานของการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ส่งผลให้เกิดความเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่เพิ่มความเร็วในการรับ - ส่งข้อมูล รวมทั้งการใช้งานแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์เคลื่อนที่และอุปกรณ์เสริมพกพา และมีความต้องการที่จะใช้อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงมากขึ้น ไม่ว่าจะผ่านเครือข่ายโทรศัพท์ประจำที่ หรือเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ก็ส่งผลต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทยด้วยไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม

(2) สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

ในปัจจุบัน การพัฒนาอุตสาหกรรมโทรคมนาคมและการสื่อสารในประเทศไทย มุ่งเน้นที่การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเฉพาะอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงและการสื่อสารผ่านโครงข่ายเคลื่อนที่ มากกว่าการพัฒนาบริการโทรศัพท์พื้นฐานประจำที่ ซึ่งเป็นไปตามทิศทางการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโลกที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน จากการศึกษา ผลการสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน ในปี พ.ศ.2557 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่าครัวเรือนที่มีโทรศัพท์พื้นฐานมีแนวโน้มลดลงจากร้อยละ 20.9 เป็นร้อยละ 14.4 และครัวเรือนที่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ มีจำนวนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 22.8 เป็นร้อยละ 33.9 สำหรับครัวเรือนที่มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 11.4 เป็นร้อยละ 34.7

โดยการเติบโตของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในประเทศไทย จะส่งผลต่อรูปแบบการพัฒนาด้านโทรคมนาคมพื้นฐานในประเทศไทย เนื่องจากผู้ประกอบการจะมุ่งเน้นการใช้กลไกตลาดในพื้นที่ที่มีศักยภาพเชิงพาณิชย์สูงและเอื้อต่อการแข่งขัน รวมทั้งมีประชากรที่มีกำลังบริโภค อย่างพื้นที่ในเขตเมือง และในเมืองใหญ่ในแต่ละภูมิภาค เช่นนี้ จะทำให้การพัฒนาด้านโทรคมนาคมจะกระจุกตัวอยู่ภายในเขตเมืองเท่านั้น แต่สำหรับพื้นที่ที่ห่างไกล ไม่มีศักยภาพในการแข่งขัน และประชากรในพื้นที่มีกำลังบริโภคน้อย การเข้าถึงการพัฒนาด้านโทรคมนาคมก็ยังคงไม่สามารถเข้าถึงได้เทียบเท่าภายในเขตเมือง เพราะผู้ประกอบการจะไม่เข้าไปลงทุนเนื่องจากความคุ้มค่า

ดังนั้น การขยายโครงข่ายบริการพื้นฐานด้านอินเทอร์เน็ตที่ในปัจจุบัน ยังไม่มีความครอบคลุมและเพียงพอต่อความต้องการใช้บริการ ก็ส่งผลให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ขึ้นมาอีกหลายประการ ซึ่งสามารถสรุปออกมาได้ดังนี้

1. ภาครัฐ ส่งผลกระทบต่อการให้บริการสาธารณะที่เป็นของภาครัฐ ทั้งที่ระบบการศึกษา สาธารณสุขและการบริหารภาครัฐที่ให้บริการผ่านอิเล็กทรอนิกส์นั้น มีรองรับอยู่แล้ว แต่เนื่องจากขาดการผลักดันในบริการทางไกลผ่านอิเล็กทรอนิกส์ของภาครัฐ ทำให้ภาคประชาชนเสียโอกาสในการรับบริการจากภาครัฐที่เท่าเทียมกัน ทำให้เห็นว่าหน่วยงานของรัฐยังไม่สามารถใช้อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงได้อย่างเต็มที่ ที่เกิดจากปัญหาความครอบคลุมของโครงข่ายและคุณภาพการให้บริการอินเทอร์เน็ต แต่ก็มีบางหน่วยงานของภาครัฐที่มีผลงานในด้านการสนับสนุนด้านโครงข่ายสำหรับการให้บริการของตนเองก็จะเป็นในส่วนของการศึกษา ที่มีการดำเนินการในปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการสำหรับพัฒนาการศึกษาด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีทั้งหมด 3 ระบบ

2. ภาคเอกชน ซึ่งมีส่วนสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ ก็ประสบกับปัญหาของการไม่ครอบคลุมของอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ซึ่งมีปัญหาในด้านของการใช้โครงสร้างพื้นฐานร่วมกัน ที่ในปัจจุบันมีเพียงแนวคิดยังไม่มีการปฏิบัติที่ชัดเจน นอกจากนี้ ยังส่งผลต่อผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) โดยเฉพาะผู้ประกอบการในต่างจังหวัด ไม่สามารถใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นสื่อกลางในการพัฒนาระบบห่วงโซ่อุปทานและ

พัฒนาระบบการให้บริการให้มีประสิทธิภาพ ขาดความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ซึ่งจะทำให้ผู้ประกอบการมีข้อมูลในการประกอบการตัดสินใจสำหรับการลงทุน และปัญหาต่อเนื่องก็จะเป็นในเรื่องของการขาดความรู้ความเข้าใจในพื้นฐานด้านไอซีที ที่เป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ผู้ประกอบการสามารถสื่อสารสิ่งที่ประกอบกิจการอยู่ไปถึงผู้บริโภค

นอกจากความไม่ครอบคลุมของการให้บริการอินเทอร์เน็ตแล้ว ยังมีปัญหาอื่นๆอีกที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรคมนาคม ซึ่งส่วนมากเป็นปัญหาต่อเนื่องจากการใช้อินเทอร์เน็ต โดยสรุปปัญหาอื่นๆ ออกมาได้ดังนี้

1. แอปพลิเคชันที่รองรับสมาร์ตโฟน สืบเนื่องจากการใช้บริการอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการผ่านสมาร์ตโฟนที่มากขึ้น ซึ่งหากผู้ประกอบการมีความรู้ด้านไอซีทีที่ดีขึ้น ก็จะสามารถสื่อกับผู้บริโภคได้ตรงจุดประสงค์ของการประกอบกิจการ ซึ่งอาจออกมาในรูปของแอปพลิเคชันที่เป็นของผู้ประกอบการนั้นๆ แต่ในความเป็นจริงแล้วแอปพลิเคชันที่ออกมาจากผู้ประกอบการนั้น กลับมีไม่มากพอที่จะรองรับกับการใช้งานของตลาดภายในประเทศไทยและขาดความเข้าใจว่าแอปพลิเคชันจะสื่อสารกับกลุ่มลูกค้าของตนได้อย่างไร ทั้งนี้ อาจรวมไปถึงแอปพลิเคชันที่ใช้กับการศึกษาเพื่อที่จะต่อยอดความรู้ความสามารถของเด็กนักเรียนเพื่อรองรับระบบดิจิทัล ซึ่งอาจเกิดจากการขาดการสนับสนุนจากภาครัฐ และผู้บริโภคคนไทยไม่ให้ความสำคัญในคุณภาพของผู้สร้างสรรค์แอปพลิเคชัน

2. Internet of Everything การพัฒนาตามกระแสของโลกที่เกี่ยวกับเทคโนโลยี ในปี พ.ศ. 2558 ในเรื่อง Internet of Everything ที่ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์จะถูกเชื่อมโยงกันด้วยอินเทอร์เน็ต ในประเทศไทยก็ยังไม่มีการสนับสนุนมากเท่าที่ควรทั้งจากภาครัฐและเอกชน ทำให้การพัฒนาเพื่อการรองรับเทคโนโลยีต่างๆ ไม่เทียบเท่าต่างประเทศที่มีการพัฒนาเรื่องนี้มาก่อนหน้าหลายปีแล้ว

(3) ทิศทางและแนวโน้มในการกำกับดูแลและพัฒนาอุตสาหกรรมโทรคมนาคม

จากการศึกษาสถานการณ์และสภาพปัญหาของอุตสาหกรรมโทรคมนาคมและเทคโนโลยีสารสนเทศในประเทศไทย ประกอบกับการดำเนินการตามแนวทางขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ตามแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2555 – 2559) สามารถสรุปทิศทางการกำกับดูแล เพื่อส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมโทรคมนาคมและเทคโนโลยีสารสนเทศในประเทศไทยได้ ดังนี้

3.1 การพัฒนาและส่งเสริมการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม

มีการกำกับดูแลโดยการสร้างแรงจูงใจ (Incentive Based Regulation: IBR) โดยสนับสนุนให้ผู้ประกอบการขยายโครงข่ายเคเบิลใยแก้วนำแสง FTTx และนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ และในส่วนของการกำกับดูแล ก็มีการกำหนดอัตราค่าบริการค่าส่งระหว่างผู้ให้บริการโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ และผู้ให้บริการแบบโครงข่ายเสมือน MVNO และสำหรับผู้บริโภค มีการกำหนดมาตรฐานเพื่อใช้ในการติดตามการลดลงของอัตราค่าบริการที่ชัดเจน

3.2 การอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่และการอนุญาตให้ประกอบกิจการ

มีการปรับปรุงหลักเกณฑ์การขอใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม และกิจการอินเทอร์เน็ต และศึกษาแนวทางการอนุญาตประกอบกิจการในรูปแบบต่างๆ จากต่างประเทศ มีการศึกษาการส่งเสริมและกำหนดหลักเกณฑ์การออกใบอนุญาตให้กับผู้ให้บริการที่นำเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่เกี่ยวข้องมาปรับใช้เพื่อให้บริการแก่ผู้ใช้บริการ มีการปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการกำหนดค่าธรรมเนียมใบอนุญาตที่เป็นธรรม และสอดคล้องกับต้นทุนในการกำกับดูแล และมีการศึกษาแนวทางการแปลงภาระผูกพันตามสัญญาสัมปทาน ไปสู่การรับใบอนุญาตประกอบกิจการ และการชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตรายปี

3.3 การใช้ทรัพยากรโทรคมนาคมอย่างมีประสิทธิภาพ

ศึกษาความเป็นไปได้ในการกำกับดูแลโครงสร้างพื้นฐานในรูปแบบใหม่ๆที่ช่วยลดต้นทุนผู้ประกอบการได้ ศึกษาการออกกฎระเบียบรองรับการใช้โครงสร้างพื้นฐานร่วมกัน มีการส่งเสริมให้มีการนำเทคโนโลยีใหม่มาใช้ โดยเฉพาะในการเพิ่มประสิทธิภาพของการใช้ทรัพยากรโทรคมนาคม

3.4 การบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึง

ศึกษาความเป็นไปได้ในการกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการติดตั้งโครงข่ายในพื้นที่ห่างไกล การทบทวนการกำหนดตัวชี้วัดเพิ่มเติมโดยให้ความเกี่ยวข้องกับการให้บริการเพื่อสังคม และให้ความสำคัญต่อการแปลงแผนฯ ไปสู่การปฏิบัติมากขึ้น

3.5 การคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคม

การศึกษามาตรการในการช่วยป้องกันผู้บริโภคหรือผู้ใช้บริการจากอาชญากรรมบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Cyber Crime Protection) ศึกษาเพื่อหาแนวทางหรือกระบวนการในการคัดกรองการเข้าใช้แอปพลิเคชัน หรือเนื้อหาที่เด็กและเยาวชนไม่ควรเข้าถึงในการใช้อินเทอร์เน็ต ศึกษาหาแนวทางในการคุ้มครองสิทธิความเป็นส่วนตัวของผู้บริโภค มีแนวทางการควบคุมคุณภาพการให้บริการ รวมไปถึงการใช้วิธีสร้างแรงจูงใจส่งเสริมการพัฒนาเนื้อหาและแอปพลิเคชันเฉพาะถิ่น การสร้างความตระหนักรู้ทางด้านดิจิทัล เพื่อแก้ปัญหาการมีความรู้ในเทคโนโลยีสารสนเทศที่จำกัด มีการจัดทำบันทึกความเข้าใจร่วมกับสถาบันการศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะและความสามารถของบุคลากร

3.6 การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ

ควรศึกษาการจัดทำมาตรการนโยบายและการกำกับดูแล เพื่อจัดการกับความท้าทายและโอกาสในเรื่อง Next Generation Network (NGN) ตามพิมพ์เขียวประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Blueprint) และการพิจารณาการออกมาตรการ และหลักเกณฑ์ โดยคำนึงถึงพันธกรณีระหว่างประเทศ ตามแผนแม่บท ASEAN ICT Master Plan 2015 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ให้กฎระเบียบด้าน ICT ของอาเซียนมีความสอดคล้องกัน (Harmonization of ICT Regulation)

ส่วนที่ 3 การจัดสรรเงินกองทุน ประจำปี 2558

ภาพรวมและทิศทางการจัดสรรเงินกองทุน ประจำปี 2558

ด้านกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์

การจัดสรรเงินกองทุนสำหรับกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ประจำปี 2558 จำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญในเรื่องหลักๆ ต่อไปนี้คือ 1) การที่ต้องสนับสนุนให้ภาคประชาชนทุกภาคส่วน ทั้งประชาชนทั่วไป และผู้ด้อยโอกาสทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นการด้อยโอกาสด้วยเงื่อนไขทางกายภาพ ภูมิศาสตร์ หรือด้อยศักยภาพทางเศรษฐกิจ ได้มีโอกาสเข้าถึงและใช้ประโยชน์ในข้อมูลข่าวสารได้อย่างทั่วถึง เท่าเทียม ภายใต้การเปลี่ยนผ่านสู่ระบบโทรทัศน์ดิจิทัล 2) การให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพของเนื้อหารายการ โดยเน้นคุณภาพของเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มเป้าหมายที่มีลักษณะอ่อนไหวกว่าก่อน คือกลุ่มเด็กและเยาวชน กลุ่มผู้ด้อยโอกาส/ผู้พิการ เป็นต้น 3) การสร้างความเข้มแข็งให้แก่ผู้บริโภคเพื่อให้มีภูมิคุ้มกันตัวเองให้ถูกเอารัดเอาเปรียบได้ยาก มีวิจารณญาณในการรับสื่อและใช้ประโยชน์จากสื่อ มีเครือข่ายที่เข้มแข็งสามารถปกป้องตนเองหรือกลุ่มได้

ด้านกิจการโทรคมนาคม

การจัดสรรเงินกองทุนสำหรับกิจการโทรคมนาคมประจำปี 2558 จำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญในเรื่องหลักๆ ต่อไปนี้คือ 1) การวิจัยคลื่นความถี่ โดยมุ่งเน้นให้การใช้งานคลื่นความถี่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสาธารณะ 2) การพัฒนาทรัพยากรสื่อสาร โดยการเน้นให้ความสำคัญกับการพัฒนาอุตสาหกรรมโทรคมนาคมอย่างยั่งยืน 3) การคุ้มครองผู้บริโภค โดยสนับสนุนการสร้างความรู้ให้ผู้บริโภครู้สิทธิและรู้เท่าทันบริการโทรคมนาคม

กรอบวงเงินการจัดสรรเงินกองทุน ประจำปี 2558

แหล่งที่มาตามมาตรา 53	บัญชี	การใช้จ่าย	กรอบวงเงินโครงการประเภทที่ 2
(1) ทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้	บัญชี 1 กองทุนวิจัยและพัฒนา กิจการกระจายเสียง กิจการ โทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะ	ทุกวัตถุประสงค์ ของกองทุนฯ	600
(3) สำนักงาน กสทช. จัดสรร			
(5) เงินค่าปรับทางปกครอง			
(6) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้			
(8) ดอกผลของกองทุนฯ			
(9) เงินและทรัพย์สินอื่นที่ตกเป็นของกองทุน			
(7) เงินและทรัพย์สินที่รับโอนมาจากกองทุนเดิม	บัญชี 4 กองทุนบริการกิจการ กระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมอย่าง ทั่วถึง (ที่รับโอนมา)	มาตรา 52 (1)	400
รวม			1,000

ตารางที่ 1 : ตารางแสดงกรอบวงเงินการจัดสรรเงินกองทุน สำหรับโครงการประเภทที่ 2

ยุทธศาสตร์การจัดสรรเงินจากกองทุน ประจำปี 2558

1. วัตถุประสงค์ มาตรา 52 (1)

1.1 การดำเนินการให้ประชาชนได้รับบริการด้านกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ อย่างทั่วถึง

1.1.1 เป้าประสงค์

เพื่อให้ประชาชนตามกลุ่มเป้าหมายสามารถเข้าถึงและได้รับบริการในกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์ระบบดิจิทัล ที่มีเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้และการพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างทั่วถึง

1.1.2 กลยุทธ์

- มุ่งสร้างศักยภาพการรับสื่อสัญญาณโทรทัศน์ภาคพื้นดินในระบบดิจิทัลสำหรับพื้นที่ยากต่อการเข้าถึง
- ส่งเสริมให้ผู้พิการและบุคคลทั่วไปมีความรู้ความเข้าใจและสามารถเข้าถึงกิจการโทรทัศน์ระบบดิจิทัลได้
- ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตรายการโทรทัศน์ในระบบดิจิทัลที่มีเนื้อหาสาระในเชิงสร้างสรรค์และมีคุณภาพ

1.1.3 ตัวชี้วัด

- สัดส่วนของประชาชนในการเข้าถึงบริการโทรทัศน์ภาคพื้นดินในระบบดิจิทัลเพิ่มสูงสุด
- สัดส่วนจำนวนผู้พิการและบุคคลทั่วไปสามารถเข้าถึงกิจการโทรทัศน์ระบบดิจิทัลได้ เพิ่มสูงขึ้น
- สัดส่วนจำนวนรายการออกอากาศที่มีเนื้อหาสาระสร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อประชาชนทั่วไป รวมถึงกลุ่มผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส เพิ่มสูงขึ้น

1.1.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- ประชาชนสามารถรับชมรายการที่มีสาระที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้และสามารถนำมาประยุกต์เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตได้
- ผู้พิการและประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ในกิจการโทรทัศน์ระบบดิจิทัลได้

1.2 การดำเนินการให้ประชาชนได้รับบริการด้านกิจการโทรคมนาคมอย่างทั่วถึง

1.2.1 เป้าประสงค์

เพื่อให้ประชาชนตามกลุ่มเป้าหมายสามารถเข้าถึงและได้รับบริการในกิจการโทรคมนาคม อันได้แก่ อินเทอร์เน็ตไร้สาย ได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

1.2.2 กลยุทธ์

การสนับสนุนการจัดทำเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไร้สาย เพื่อแก้ปัญหา และอุปสรรคด้านการติดต่อสื่อสาร

1.2.3 ตัวชี้วัด

สัดส่วนจำนวนประชาชนสามารถเข้าถึงเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไร้สายเพิ่มขึ้น

1.2.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ประชาชนกลุ่มเป้าหมายสามารถนำข้อมูลและความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพและพัฒนาคุณภาพชีวิต

1.3 การส่งเสริมชุมชนและสนับสนุนผู้ประกอบการบริการชุมชน

1.3.1 เป้าประสงค์

- ผู้ประกอบการบริการโทรทัศนประเภทบริการชุมชนสามารถประกอบกิจการโดยพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน

1.3.2 กลยุทธ์

- ส่งเสริมให้เครือข่ายสื่อภาคประชาชนได้ทดลองดำเนินกิจการโทรทัศนประเภทบริการชุมชน

1.3.3 ตัวชี้วัด

- มีต้นแบบสถานีโทรทัศนในระบบดิจิทัล ประเภทบริการชุมชน จำนวน ๔ สถานี

- บุคลากรที่เกี่ยวข้องได้รับองค์ความรู้ในการประกอบกิจการ

1.3.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- หน่วยงานหรือกลุ่มคนที่มีความสนใจที่จะขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการโทรทัศนในระบบดิจิทัลประเภทบริการชุมชนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปดำเนินกิจการโทรทัศนชุมชนเพื่อประโยชน์ต่อคนในชุมชน

2. วัตถุประสงค์ มาตรา 52 (2)

2.1 การพัฒนาทรัพยากรสื่อสาร

2.1.1 เป้าประสงค์

เพื่อให้การบริหารทรัพยากรคลื่นความถี่และทรัพยากรสื่อสารของประเทศไทยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ปราศจากการรบกวนกัน และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสาธารณะ

2.1.2 กลยุทธ์

- สนับสนุนทุนในการศึกษาวิจัยการใช้คลื่นความถี่ที่มีความเหมาะสมกับประเภทกิจการและการใช้งาน

- สนับสนุนทุนในการศึกษาวิจัยการวัดสัญญาณคลื่นความถี่รบกวนอันมีสาเหตุจากสถานีวิทยุกระจายเสียง

- สนับสนุนทุนในการศึกษาวิจัยต้นแบบการจัดระเบียบสายสื่อสารลงดิน

2.1.3 ตัวชี้วัด

- รายงานผลการวิจัยการใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคมเคลื่อนที่สากล กิจการเคลื่อนที่ กิจการประจำที่ และกิจการวิทยุสมัครเล่น ที่มีความเหมาะสมสำหรับประเทศไทย

- จำนวนพื้นที่ที่ทำการจัดระเบียบสายสื่อสารและนำสายสื่อสารลงดิน

2.1.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- ประเทศไทยสามารถบริหารจัดการจัดสรรคลื่นความถี่ได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ

- ประชาชนสามารถใช้งานคลื่นความถี่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และปราศจากการรบกวน

- การจัดระเบียบสายสื่อสารและนำสายสื่อสารลงดินเพื่อการบริหารทรัพยากรสื่อสารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 การวิจัยและพัฒนาด้านกิจการโทรคมนาคม

2.2.1 เป้าประสงค์

เพื่อให้การวิจัยและพัฒนาด้านกิจการโทรคมนาคม สามารถพัฒนาเชื่อมโยงให้เกิดบริการในรูปแบบใหม่ให้กับประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุด

2.2.2 กลยุทธ์

- การสนับสนุนงานวิจัยด้านโทรคมนาคมเพื่อพัฒนาคุณภาพการให้บริการทางการแพทย์ และการศึกษา รวมถึงการคุ้มครองผู้บริโภค โดยเชื่อมโยงผ่านระบบโทรคมนาคม

2.2.3 ตัวชี้วัด

- มีระบบสารสนเทศในการบริการทางการแพทย์โดยผ่านเครือข่ายโทรคมนาคม
- มีต้นแบบและเครื่องมือในการนำเทคโนโลยีโทรคมนาคมไปใช้พัฒนาคุณภาพการศึกษาสำหรับโรงเรียนในชนบท
- มีโปรแกรมประยุกต์ (Application software) ในการตรวจสอบคุณภาพการให้บริการ อัตราค่าบริการ รวมถึงข้อมูลเปรียบเทียบรายการส่งเสริมการขาย

2.2.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- ลดความเหลื่อมล้ำให้ประชาชนในชนบทสามารถได้รับบริการทางการแพทย์ และการศึกษาที่มีคุณภาพโดยทัดเทียมกัน
- ประชาชนสามารถมีเครื่องมือในการตรวจสอบคุณภาพการให้บริการ ค่าบริการ รวมถึงข้อมูลเปรียบเทียบรายการส่งเสริมการขายโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

2.3 การรู้เท่าทันสื่อ

2.3.1 เป้าประสงค์ ประชาชนทั่วไป มีความตระหนัก มีความรู้ความเข้าใจ และสามารถรับประโยชน์จากสื่ออย่างมีวิจารณญาณและเสมอภาค

2.3.2 กลยุทธ์

- สนับสนุนการผลิตรายการโทรทัศน์เพื่อสร้างความรู้เท่าทันสื่อ
- สนับสนุนการจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้ด้านสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร และกระตุ้นการมีส่วนร่วม
- สนับสนุนการสร้างแกนนำเยาวชนไทยในสถาบันการศึกษาในการขยายผลการพัฒนาทักษะการรู้เท่าทันสื่อไปยังครอบครัว และสังคมโดยรวม

2.3.3 ตัวชี้วัด

- มีรายการโทรทัศน์ที่ส่งเสริมการรู้เท่าทันสื่อ โดยรูปแบบของรายการมีการเปิดพื้นที่ให้ผู้ประกอบกิจการมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์สื่อ หรือแสดงออกทางความเห็น ในจำนวนที่ไม่ต่ำกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนด
- มีต้นแบบเครือข่ายเยาวชนไทยในการสร้างการรู้เท่าทันสื่อ

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- ประชาชนทั่วไป มีความตระหนักรู้ มีศักยภาพในการรับสื่ออย่างรู้เท่าทัน
- ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์มีส่วนร่วมในการทำงานด้านรู้เท่าทันสื่อ

2.4 การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีด้านการใช้คลื่นความถี่ เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ หรือผู้ด้อยโอกาส

2.4.1 เป้าประสงค์

เพื่อให้ผู้พิการ ผู้สูงอายุ หรือผู้ด้อยโอกาส สามารถเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอาชีพและคุณภาพชีวิตได้อย่างเสมอภาคกับบุคคลคนทั่วไป

2.4.2 กลยุทธ์

- ส่งเสริมการศึกษาวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ หรือผู้ด้อยโอกาส
- ส่งเสริมการศึกษาวิจัยและพัฒนาการจัดทำบริการคำบรรยายแทนเสียงในช่วงเวลาเดียวหรือใกล้เคียงกับเวลาออกอากาศ (Real-Time Captioning)

2.4.3 ตัวชี้วัด

- มีเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุหรือผู้ด้อยโอกาสเพิ่มมากขึ้น
- มีต้นแบบงานวิจัยเทคโนโลยีการบริการให้คนพิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารผ่านกิจการกระจายเสียงได้อย่างเสมอภาคกับบุคคลทั่วไป

2.4.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

คนพิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส สามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารจากกิจการกระจายเสียงได้อย่างเสมอภาคกับบุคคลทั่วไป

2.5 การพัฒนาอุตสาหกรรมโทรคมนาคม และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

2.5.1 เป้าประสงค์

เพื่อให้กิจการกระจายเสียง โทรทัศน์ และโทรคมนาคม มีเทคโนโลยีที่ทันสมัย สามารถเพิ่มการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และลดการพึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างประเทศ

2.5.2 กลยุทธ์

การให้ทุนสนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาด้านนวัตกรรมด้านกิจการกระจายเสียง โทรทัศน์ และโทรคมนาคมรวมถึงอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่อง

2.5.3 ตัวชี้วัด

- ผลงานวิจัยใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาในอุตสาหกรรมกระจายเสียง โทรคมนาคม และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

2.5.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- ลดการพึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างประเทศ
- เปิดโอกาสให้เกิดการพัฒนานักวิจัยของประเทศไทยให้มีศักยภาพทัดเทียมนานาชาติ
- ประชาชนได้ใช้ประโยชน์จากการพัฒนานวัตกรรม และสามารถใช้อุปกรณ์ในราคาไม่สูง

3. วัตถุประสงค์ มาตรา 52 (3)

3.1 การพัฒนาบุคลากรด้านกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

3.1.1 เป้าประสงค์

เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรด้านกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และการผลิตรายการเด็ก เยาวชน และครอบครัวเชิงสร้างสรรค์ และมีคุณภาพ

3.1.2 กลยุทธ์

- การส่งเสริมให้มีการฝึกอบรมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรในกิจการกระจายเสียง โทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

- ส่งเสริมผู้ผลิตและให้รางวัลกับรายการโทรทัศน์ที่มีประโยชน์ต่อสาธารณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายการที่เกี่ยวกับเด็ก ประวัติศาสตร์ ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมต่างๆ

3.1.3 ตัวชี้วัด

- มีการจัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพบุคลากรในกิจการกระจายเสียง โทรทัศน์ และโทรคมนาคม
- มีผู้ผลิตและออกอากาศรายการที่มีสารประโยชน์ ได้รับรางวัลเชิดชู

3.1.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- เพิ่มขีดความสามารถให้กับบุคลากรในกิจการกระจายเสียง โทรทัศน์ และโทรคมนาคม
- เพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของผู้ผลิตรายการ ได้เกิดการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในด้านการผลิตรายการที่มีเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ
- เพิ่มขีดความสามารถในการผลิตรายการที่มีคุณภาพ โดยไม่ต้องจัดซื้อรายการจากต่างประเทศ และยังสามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้

3.2 การสนับสนุนการดำเนินการขององค์กรซึ่งทำหน้าที่จัดทำมาตรฐานทางจริยธรรมของการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

3.2.1 เป้าประสงค์

เพื่อการส่งเสริมการร่วมกลุ่มของผู้รับใบอนุญาต ผู้ผลิตรายการ และผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อสารมวลชนที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ที่เป็นองค์กรในรูปแบบต่างๆ เพื่อทำหน้าที่จัดทำมาตรฐานทางจริยธรรมของการประกอบวิชาชีพ และการควบคุมการประกอบอาชีพ หรือวิชาชีพกันเองภายใต้มาตรฐานจริยธรรมเดียวกัน

3.2.2 กลยุทธ์

สนับสนุนการพัฒนาและสร้างกลไกการกำกับดูแลกันเองขององค์กรวิชาชีพสื่อในกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ โดย สนับสนุนการสร้างกลไก และจัดทำแนวทางปฏิบัติในการกำกับดูแลกันเองของผู้รับใบอนุญาต ผู้ผลิตรายการ และผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อสารมวลชนที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

3.2.3 ตัวชี้วัด

สัดส่วนผู้รับใบอนุญาต ผู้ผลิตรายการ และผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อสารมวลชนที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ที่มีกลไกหรือกระบวนการ และแนวทางการปฏิบัติ (Guideline) ในการกำกับดูแลกันเอง

3.2.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

องค์กรวิชาชีพสื่อสามารถกำกับดูแลกันเองที่ได้มาตรฐานเดียวกัน เป็นที่ยอมรับของสังคม

4. วัตถุประสงค์ มาตรา 52 (4)

4.1 การสนับสนุน ส่งเสริม และคุ้มครองผู้บริโภคด้านกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์

4.1.1 เป้าประสงค์

ผู้บริโภคในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์มีความตระหนักรู้ในสิทธิของตนเอง พร้อมทั้งสามารถมีส่วนร่วมในการจัดการปัญหาของผู้บริโภคเอง

4.1.2 กลยุทธ์

ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการโดยใช้กลไกความร่วมมือและการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ในระดับพื้นที่ และเชื่อมโยงไปสู่ระดับประเทศ

4.1.3 ตัวชี้วัด

- จำนวนเครือข่ายผู้บริโภคที่เพิ่มขึ้น
- จำนวนเครือข่ายผู้บริโภคที่เชื่อมโยงระดับพื้นที่ถึงระดับชาติ

4.1.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- ผู้บริโภคในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์มีความเข้มแข็ง สามารถเข้าใจและใช้สื่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบจากผู้ประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์
- ประชาชนสามารถรับชมรายการได้ตามความเหมาะสมทุกเพศทุกวัย

4.2 การสนับสนุน ส่งเสริม และคุ้มครองผู้บริโภคด้านกิจการโทรคมนาคม

4.2.1 เป้าประสงค์

ผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคมมีความตระหนักรู้ในสิทธิและรู้เท่าทันการใช้บริการโทรคมนาคม

4.2.2 กลยุทธ์

- ส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในการใช้บริการโทรคมนาคมอย่างรู้เท่าทันให้กับประชาชน
- ส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้เครือข่ายเยาวชนเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เรื่องการใช้บริการโทรคมนาคมอย่างเท่าทันสิทธิผู้บริโภค
- ส่งเสริมการจัดให้มีเครื่องมือสำหรับผู้บริโภคในการตรวจสอบรายละเอียดการใช้บริการโทรคมนาคม

4.2.3 ตัวชี้วัด

- 1) สัดส่วนประชาชนที่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องสิทธิผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคมอย่างรู้เท่าทัน
- 2) จำนวนกลุ่มผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคมได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนเพิ่มขึ้น
- 3) จำนวนผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคมมีการใช้เครื่องมือในการตรวจสอบรายละเอียดการใช้บริการโทรคมนาคม

4.2.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคมมีความเข้มแข็ง สามารถตระหนักรู้ในสิทธิและรู้เท่าทันการใช้บริการ โดยไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบจากผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคม

ส่วนที่ 4 รายละเอียดโครงการและงบประมาณ

กลุ่มโครงการตามวัตถุประสงค์ มาตรา 52 (1)

ที่	ชื่อโครงการ	งบประมาณ (บาท)
1.	โครงการส่งเสริมการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตเพื่อประโยชน์สาธารณะ	116,086,728.57
2.	โครงการจัดทำเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไร้สาย ศูนย์ศึกษาการพัฒนาฯ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ๕ ศูนย์	30,000,000
3.	โครงการติดตั้งระบบ ICT และการให้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงด้วยเทคโนโลยี Wi-Fi ในเขตพื้นที่สาธารณะของวัด	10,000,000
4.	โครงการส่งเสริมและพัฒนาต้นแบบการให้บอร์ดแบนด์แบนด์ในระดับชุมชน	40,000,000
5.	โครงการการสร้างความเข้าใจของคนพิการและบุคคลทั่วไปเกี่ยวกับการเปลี่ยนผ่านไปสู่กิจการโทรทัศน์ระบบดิจิทัล	5,000,000
6.	โครงการเพิ่มศักยภาพการรับสื่อสัญญาณโทรทัศน์ภาคพื้นดินในระบบดิจิทัลสำหรับประชาชนในพื้นที่ยากต่อการเข้าถึง	30,000,000
7.	โครงการการสร้างความตระหนักรู้ในเทคโนโลยีสำหรับคนพิการในการเข้าถึง หรือรับรู้ และใช้ประโยชน์จากรายการของกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ได้ อย่างเสมอภาคกับบุคคลทั่วไป	2,000,000
8.	โครงการส่งเสริมการผลิตรายการโทรทัศน์ระบบดิจิทัลหมวดหมู่เด็ก เยาวชน และครอบครัว	30,000,000
9.	โครงการส่งเสริมและผลิตและออกอากาศเนื้อหารายการที่เป็นประโยชน์สาธารณะ	70,000,000
10.	โครงการส่งเสริมการพัฒนาต้นแบบสถานีโทรทัศน์ในระบบดิจิทัลประเภทบริการชุมชน (Community TV Prototype Station)	16,000,000

กลุ่มโครงการตามวัตถุประสงค์ มาตรา 52 (2)

ที่	ชื่อโครงการ	งบประมาณ (บาท)
1.	โครงการการศึกษาวิจัยและพัฒนาการจัดทำบริการคำบรรยายแทนเสียงในช่วงเวลาเดียวกันหรือใกล้เคียงกับเวลาออกอากาศ (Near Real-time Captioning)	13,000,000
2.	โครงการอากาศยานไร้คนบินเพื่องานด้านการแพทย์ฉุกเฉิน (สำหรับผู้ที่มิภาวะหัวใจหยุดเต้นเฉียบพลัน)	10,325,000
3.	โครงการวิจัยต้นแบบการจัดระเบียบสายสื่อสารลงดิน	120,000,000
4.	โครงการศึกษาวิจัยการนำข้อมูล Context Data Communication ของการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ของคนไทยเพื่อนำมาใช้สร้างนวัตกรรมวิเคราะห์ระบบการให้คะแนนเครดิต (Mobile Big Data Based Credit Scoring)	4,800,000
5.	โครงการวิจัยนวัตกรรมต้นแบบการให้บริการระบบพื้นฐานสำหรับอินเทอร์เน็ตประสาทรสรพลิ่ง (Platform for Internet of Things)	10,000,000
6.	โครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ชนบทด้วยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อยกระดับ	8,000,000

ที่	ชื่อโครงการ	งบประมาณ (บาท)
	การเรียนการสอนและการบริหารจัดการสถานศึกษา	
7.	โครงการศูนย์การเรียนรู้ ICT จิตอาสาแบ่งปันความรู้สู่โรงเรียนห่างไกลในถิ่นทุรกันดารผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง	10,000,000
8.	โครงการความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (Cyber Security)	20,000,000
9.	โครงการพัฒนาคุณภาพการให้บริการทางการแพทย์ฉุกเฉินทางไกลในชนบทโดยผ่านเครือข่ายดิจิทัลความเร็วสูง	10,000,000
10.	โครงการสำรวจพฤติกรรมกรรมการใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบ 3G ของประชากรไทยและประเมินผลกระทบ ของการมี 3G ต่อเศรษฐกิจไทย	6,500,000
11.	โครงการวิจัยและพัฒนาระบบการวัดสัญญาณรบกวนอันมีสาเหตุมาจากสถานีวิทยุกระจายเสียง	12,000,000
12.	โครงการศึกษาการปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ ย่าน 700 MHz เพื่อนำมาใช้สำหรับกิจการโทรคมนาคมเคลื่อนที่สากล	10,000,000
13.	โครงการศึกษาการนำคลื่นความถี่ ย่าน 3300-3400 MHz มาใช้สำหรับกิจการโทรคมนาคมเคลื่อนที่สากล	6,500,000
14.	โครงการศึกษาการใช้คลื่นความถี่ร่วมกันในย่าน 50-54 MHz	7,000,000
15.	โครงการศึกษาการใช้คลื่นความถี่เพื่อการสื่อสารกรณีเกิดภัยพิบัติสำหรับภารกิจป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	14,000,000
16.	โครงการวิจัยและพัฒนาชุดทดสอบคุณภาพสัญญาณคลื่นวิทยุตามแนวชายแดน	10,000,000
17.	โครงการศึกษาการใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่ของกิจการโทรทัศน์ที่ไม่มีการใช้งานในแต่ ละพื้นที่ (TV white space)	5,000,000
18.	โครงการศึกษาวิธีบูรณาการข้อมูลการตรวจสอบคลื่นความถี่	13,500,000
19.	โครงการศึกษาเพื่อเสนอแนะการใช้คลื่นความถี่สำหรับการพัฒนาระบบไฟฟ้าให้มีความฉลาดหรือระบบโครงข่ายสมาร์ทกริด (Smart Grid) ของประเทศไทย	4,000,000
20.	โครงการสื่อสารสร้างสรรค์เพื่อการรู้เท่าทันสื่อ	4,950,000
21.	โครงการเสริมสร้างความรู้แก่ประชาชนเพื่อให้มีความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อในกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์	50,000,000

กลุ่มโครงการตามวัตถุประสงค์ มาตรา 52 (3)

ที่	ชื่อโครงการ	งบประมาณ (บาท)
1.	โครงการเสริมสร้างเยาวชนสื่อสารรุ่นใหม่เพื่อการตระหนักรู้เรื่องการรวมกลุ่มในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์	5,000,000
2.	โครงการจัดทำศูนย์การแลกเปลี่ยนรายการสารประโยชน์สำหรับวิทยุกระจายเสียง	10,000,000
3.	โครงการพัฒนาองค์กรต้นแบบในการกำกับดูแลกันเองขององค์กรวิชาชีพในกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์	5,000,000
4.	โครงการ NBTC Broadcasting Award	10,000,000
5.	โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรในกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมและเทคโนโลยีสารสนเทศ	20,000,000

กลุ่มโครงการตามวัตถุประสงค์ มาตรา 52 (4)

ที่	ชื่อโครงการ	งบประมาณ (บาท)
1.	โครงการส่งเสริมความเข้มแข็งของเครือข่ายผู้บริโภคในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์	20,000,000
2.	โครงการสนับสนุนความร่วมมือจากผู้ประกอบการโทรทัศน์ในการจัดระดับความเหมาะสมของรายการ	6,000,000
3.	โครงการส่งเสริมการคุ้มครองผู้บริโภคในยุคสื่อหลอมรวม และการเปลี่ยนผ่านไปสู่การรับส่งสัญญาณในระบบดิจิทัล	15,000,000
4.	โครงการตรวจสอบคุณภาพ ความเร็ว และปริมาณการใช้งานอินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ ตามมาตรฐาน 3G และ 4G เพื่อผู้บริโภค	4,000,000
5.	โครงการตรวจสอบความถูกต้องของการเรียกเก็บเงินค่าบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค	4,000,000
6.	โครงการเปรียบเทียบราคาโปรโมชั่นโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อการตัดสินใจของผู้บริโภค	5,000,000
7.	โครงการส่งเสริมสนับสนุนเครือข่ายผู้บริโภคเพื่อพัฒนาความเข้มแข็งของผู้บริโภคด้านกิจการโทรคมนาคม	25,000,000

ส่วนที่ 5 การติดตามและประเมินผล

เพื่อให้การจัดสรรเงินสำหรับโครงการประเภทที่ 2 บรรลุตามแนวยุทธศาสตร์การจัดสรรเงินของกองทุน และสามารถติดตามประเมินผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติและประเมินผลไว้ ดังนี้

1) การติดตามการดำเนินงานโครงการที่ได้รับการจัดสรรเงินจากกองทุน

โดยเป็นการติดตามในทั้งมิติของผลการดำเนินโครงการ และมิติของการใช้จ่ายเงินประมาณของโครงการที่ กสทช. เห็นชอบ รวมทั้ง การประมวลปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินโครงการและวิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงการดำเนินงานโครงการต่อไป ผ่านช่องทางการรายงานผลการดำเนินโครงการ ซึ่งประกอบด้วย การรายงานความก้าวหน้าโครงการและรายงานการใช้จ่ายเงินงบประมาณโครงการ

2) การประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการที่ได้รับการจัดสรรเงินจากกองทุน

โดยเป็นการประเมินผลเพื่อให้ทราบถึงผลสัมฤทธิ์ของการจัดสรรเงินจากกองทุน สำหรับโครงการประเภทที่ 2 ตามวัตถุประสงค์ของกองทุนมาตรา 52 (1) – (4) ซึ่งเป็นการประเมินจากผลผลิตและผลลัพธ์ของแต่ละโครงการ เพื่อรวบรวมและประมวลเป็นผลสัมฤทธิ์ในภาพรวม รวมถึงการประเมินประสิทธิภาพการใช้จ่ายงบประมาณของโครงการ เพื่อนำไปสู่การประเมินประสิทธิผลการจัดสรรเงินกองทุนในแต่ละปี ผ่านช่องทางการรายงานการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเมื่อสิ้นสุดโครงการ

ส่วนที่ 6 ภาคผนวก

- ประกาศคณะกรรมการบริหารกองทุนฯ เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการการใช้จ่ายเงิน การติดตาม และการประเมินผล เงินกองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะ
- นโยบายและแผนยุทธศาสตร์กองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะ (พ.ศ. 2557 – 2559)